

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address: Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Address: Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

PIK XL

4. 31 (1238).

ЧЕТВЕР, 14. БЕРЕЗНЯ 1929.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, MARCH 14th, 1929.

No. 31 (1238). VOL. XI

ПРЕЗ. ГУВЕР ДОПОМАГАЄ ЗДАВИТИ ПОВСТАННЯ В МЕКСИКУ.

ВАШИНГТОН, 7. березня. Президент Гувер заявив, що буде притримуватися супроти Мексики тої самої політики, що його попередник Кулідж. Коли Гувер підняв був повстання проти мексиканського президента Обрегону, Кулідж видав прокламацію, якою зарядив довіз амуніції на поміч Обрегону. Таке саме становище займає тепер Гувер супроти тих генералів, що повстали проти президента Гіа.

ВАШИНГТОН, 8. березня. Президент Гувер провів нашіпші з Мексика відомості й рішив вислати мексиканському уряду транспорти амуніції, а також згодився на те, щоб приватні підприємці доставляли тому-ж уряду зброю на боротбу з повстанцями.

НЮ ЙОРК, 12. березня. Фабрика аеропланів у Лонг Айленд Сіті виробляє 60 аеропланів для мексиканського уряду, що мають бути ужиті проти контр-революційних повстанців. Сподіється, що перша група аеропланів вирушить

до Мексики в цій тижні. Аероплани вийдуть з фабрики повні виєквіповані в машинні ві криє і поліці на бомби. Пільоти, що мають летіти з аеропланами на полудне, побирають вишколення в морській повітряній стації в Гемптон Ровде, Вірджинія. Аероплани законтрактував мексиканський генерал Азкарате, який спеціально приїхав у тій цілі.

МІСТО МЕКСИКО, 8. березня. Бувший президент Калес заявив, що його покликав президент Гіа, щоб він став на чолі федерального війська і здавив контр-революційне повстання.

Калес каже, що в Мексику були вже різні повстання, але повстання з такими поганими мотивами, як теперішнє, ще не було. Збунтовані генерали це продали амбітників, які ради наживи зробили повстання, щоб в той спосіб повалити уряд порядку і справедливості. Калес предкаже скору ліквідацію контр-революційного повстання.

ЖОВНІРИ ПЕРЕХОДЯТЬ ВІД ГЕНЕРАЛІВ НА СТОРОНУ УРЯДУ.

МІСТО МЕКСИКО, 10. березня. Уряд оповістив сьогодні, що 1,000 повстанчих жовнів під команду генерала Урбатехо піддалися генералові Калесові, головному командові федеральних військ. Повстанче військо зложило свою зброю в Канітас, важнім зв'язничім центрі в степі Закатекас, без одного вистрілу, коли довідалося, що їхній командант ошукав їх.

Повстанцям говорено, що вони воюють за уряд, і коли вони викрили свою помилку, вони виступили проти генерала Урбатехо.

ВЕРА КРУ'З, Мексико, 10-го березня. Делепа з Альвардо каже сьогодні, що генерал Лягунес, який викликав повстання проти уряду на побережжі Сотавенто, зівстав злов-

лений і страчений урядовим військом під команду генерала Хузага.

МІСТО МЕКСИКО, 12. березня. Плотарко Еліас Калес вислав сьогодні свою армію проти повстанчих твердинь у степі Коагуїла. Рівночасно повідомляють, що повстанчі війська посуваються на південь для можливого рішучого бою в околиці Торреону.

Пачкарі крієві, що перевозили зброю до повстанців, стріляли сьогодні коло Ель Пасо на американську прикордонну патрулю. Пачкарі перевозили через ріку Ріо Гранде велику кількість амуніції.

Віродостойні жерела у Вашингтоні кажуть, що мексиканський уряд має дістати короткотерміновий фінансовий кредит на закупню амуніції від уряду Злучених Держав.

НЕ ВПУСТЯТЬ ПРЕДСТАВНИКІВ КАПІТАЛІСТИЧНОЇ ПРЕСИ.

МОСКВА, 12-го березня. Представникам капіталістичної преси не буде дозволено поїхати з делегацією британських індустріалістів до Радянського Союзу. Комітет делегації каже, що на його рішення виключити пресу зовсім не мала впливу радянська влада і що це рішення було зроблене в світлі обов'язків делегації.

Коді партія прибуде до Радянського Союзу, вона розділиться на малі групи, які будуть вести переговори в різних справах. Сама делегація буде давати звіти до преси.

Хоч комітет каже, що на його рішення не мав впливу радянський уряд, то проте вона

ніколи не робила ніякого оповіщення, поки не стало відомим, що радянська влада відмовила візу для Ф. А. Мекензі, який мав репрезентувати ліберальну газету "Лондон Дейлі Ньюз".

Радянський пресовий департамент повідомив "Дейлі Ньюз", що радий бачити представника газети з проектованою делегацією, але може прийняти лише такого, що не є ворожо настроєний до Рад. Союзу.

Тоді номіновано Мекензі, але він був відкинений пресовим департаментом, який сказав у депеші, що Мекензі є добре відомий зі своїх антирадянських виступів.

Ворошилов про війну між Британією та Америкою

Народній комісар військових справ Радянського Союзу каже, що розвязка погіршених англо-американських відносин лежить у збройній конфлікті. — Буде це війна, що своєю величчю та жорстокістю перевищить всі криваві різні, про які знає історія людства.

МОСКВА, 10-го березня. Народній комісар військових справ Ворошилов вилосив на ленинградській конференції Весоюзної Комуністичної Партії промову, в якій особливо підкреслює зростаючу ворожечу між Великою Британією та Злученими Державами, а навіть предкаже війну між обома країнами. Відносно англо-американських взаємин Ворошилов сказав:

"Між двома величчезними капіталістичними силами йде тепер боротьба, якої сценою є цілий світ. Злучені Держави й Англія ведуть завзятий, але покищо економічний та політичний бій. Злучені Держави,

які зросли в велику силу після імперіалістичної війни в значні продукційні можливості та нагромадження капіталу, почуваються тісно в рамках своїх кордонів. Злучені Держави шукають нових ринків для експорту і вкладає і через те зударюються з могутнім опонентом — англійським імперіалізмом.

"Не треба бути особливо далекозорим, щоб передбачити, що розвязка погіршених англо-американських спорів дедить у збройній конфлікті. Ця боротьба своєю величчю і жорстокістю перевищить всі криваві різні, про які знає історія людства".

КОМІСІЯ ВІЇХАЛА ДО КАЛІФОРНІЇ.

Королівська комісія, що розсліджує закид консервативного провідника Тейлора про підкупство уряду Брекена Вініпегською Електричною Компанією, виїхала минулої суботи по полудні до Лос Енджелесу в Каліфорнії, щоб стягнути зізнання від А. В. МекЛимонта, бувшого президента компанії. Вона поверне до Вініпегу десь при кінці місяця.

Спіарська компанія дала до розпоряджності комісії спеціальний вагон. Між тими, що виїхали, є всі три судді, які створюють комісію, та адвокати Тейлора, компанії та уряду. Один адвокат компанії виїхав до Лос Енджелесу ще в четвер, щоб поінформувати про все МекЛимонта та попередити його, що він має говорити перед комісією.

Розуміється, комісія не довідається від МекЛимонта нічого такого, що прояснило би справу в зв'язку з закидом підкупства уряду Брекена, але чому-б не поїхати комісії до Каліфорнії, коли трапляється нагода? Робітники і фермери Манітоби заплатять кошти подорожі при податках.

ЗАСУД НІМЕЦЬКИХ КОМУНІСТІВ ЗА ВИСТУП НА РАДІОСТАЦІЇ.

БЕРЛІН, 19. лютого. Сьогодні суд вислухав справу про затримання редактора "Форвертса" соціал-демократа Шварца, що мав вилосити промову радіом, присвячену проблемі забезпечення миру. Як відомо, замієць нього на радіостації з промовою виступив генеральний секретар всенімецького комітету для збирання підписів про всенародне голосування проти будування панцерника "А", комуністичний депутат ландтагу Шульц. У цій справі притягнули до від-

повідальності комуністичного редактора Франка і членів союзу червоних фронтів Шерайнського і Пейке. Обвинувачені визнали свою вину й підкреслили, що їхньою метою було розірвати "змову мовчанки", якою оточили кампанію німецької Компартії за всенародне голосування. Суд засудив Франка на чотири місяці ув'язнення, Шерайнського і Пейке — на 3 місяці кожного. Крім цього суд ухвалив стягнути штраф по 20 марок з Франка і Шерайнського.

ВІДОЗВА ТОВАРИСТВА БЕСАРАБЦІВ.

МОСКВА, 20. лютого. — Поділений пленум товариства Бесарабців одностайно ухвалив відозву до робітників і селян цілого світу та до всіх трудящих Бесарабії по обидва боки Дністра.

Відмовляючися від війни, як методи розвязувати питання про Бесарабію, сказано у відозві, радянський уряд не перестав вважати Бесарабію за радянську землю, яку румун-

ська буржуазія й воєччина відірвали від Радянського Союзу насильством і обдуренням. Цією заявою уряд С.Р.С.Р. певно показав, що трудящі Бесарабії мають, як і перше, в особі С.Р.С.Р. могутнього оборонця. Пролетаріят Радянського Союзу протягає свою братерську руку закордонним товаришам за Дністром. Долю Бесарабії вирішать трудящі Бесарабці по обидві сторони Дні-

ПРОЦЕС УКРАЇНЦІВ-КОМУНІСТІВ У ЛЬВОВІ.

ВАРШАВА, 19. лютого. — У Львові почався процес "31-го", що їх обвинувачують в приналежності до Компартії Західної України. Частину підсудних обвинувачують за 102 артик., тоб-то в державній зраді.

9 МАЙНЕРІВ УБИТИХ ПІД ЧАС ЕКСПЛОЗІЇ.

ВІДЕНЬ, 12. березня. — Делепа з Софії в Болгарії каже, що під час експлозії в майні недалеко Стразгорги згинило 9 майнерів.

14,000 МІЛІОНЕРІВ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

ВАШИНГТОН, 12. березня. — Податковий уряд обчислює, що в Злучених Державах є щонайменше 14,000 осіб, які мають маетку на мільон або більше доларів. Особа, що платить 100,000 доларів податку від своїх приходів, вартує мільон доларів, і 11,607 осіб подали, що мають такий маеток. Багато осіб, що вартують мільон доларів, заплатили менше, бо їх маеток включав виключення від податку.

УБИТИЯ ПРИ ПРАЦІ.

КВЕБЕК, 10. березня. — Під час праці у Тетфорд Майнс, Кве., великий камінь ударив в голову 50-літнього робітника Артура Гренієра, в наслідок чого він помер.

ГОЛОДІВКА ДОБРОДЖЕАНУ У ВІЗНИЦІ.

ВІДЕНЬ, 19. лютого. — Як повідомляють із Букарешту, голодування румунського комуніста Доброджеану, що перебуває в ув'язненні, триває вже дев'ятий четвертий день. Не вважаючи на дуже хворобливий стан Доброджеану, його виврадили до Жилівської в'язниці з Букарешту, де розглядалася його справа. Румунський робітничо-селянський блок розпочав кампанію за визволення Доброджеану.

ДЕМОНСТРАЦІЯ БЕЗРОБІТНИХ У НАЙКЕЛЬНІ.

БЕРЛІН, 15. лютого. — Ввечера в Найкельні (околиця Берліну), не вважаючи на заборону демонстрацій, відбулася демонстрація безробітних перед будинком міської управи. Поліція розігнала демонстрантів. Багатьох заарештовано.

НАПАД БАНДИТІВ.

ВАРШАВА, 12. березня. — З польських жерел повідомляють, що литовські бандити, які перейшли кордон і напали на відокремлену ферму недалеко Дубна, вбили сім осіб, включаючи трое дітей.

стра за допомогою трудящих усіх країн. Завдання нашого товариства лишається незмінне. Наше гасло "Геть руки румунських загарбників від Бесарабії" треба здійснити і його буде здійснено".

АМАНУЛА РОЗПОЧАВ УЖЕ ПОХІД НА СТОЛИЦЮ АФГАНІСТАНУ.

ЛАГОРЕ, Індія, 12. березня. — Афганістанський король Аманула, який був примушений утічи з Кабуля, вже розпочав похід на столицю в надії відискати своє королівство. Сніги, що дотепер перешкоджали військовим операціям, стопляються за два тижні й тоді знову розпочнеться громадянська війна.

Ватажок бандитів Бача Сакао, який захопив Кабуль, проголосив себе королем Афганістану, рекрутує більше війська і скріплює оборону міста. Однак племена в східній Афганістані, включаючи Шинварів, які розпочали повстання проти Аманула, є невдоволені з теперішнього хаосу й ка-

жуть, що далі будуть стояти при королеві Амануді, якщо їм буде дана амністія.

Що може змінити, однак, ціле військове положення, так це звідомлення з кордону, що генерал Надір Хан, бувший головний командант афганістанської армії, який недавно прибув до Афганістану з Франції, де він жив на відпустці, зівстав арештований в частині країни, де він мав мати великий вплив. Він підтримує Амануду і сподівається повернути йому владу без громадянської війни.

Племена в сусідстві Кандагари стоять за Амануду і в Індії загальною вірять, що він має тепер добру нагоду відискати трон, хоч і не має допомоги від Надіра Хана.

В БЕРЛІНІ РОЗПОЧАВСЯ АНТИФАШІСТСЬКИЙ КОНГРЕС.

БЕРЛІН, 9. березня. — Приготовчий комітет для скликання світового антифашистського конгресу, який розпочався тут сьогодні, відбув важну нараду, після якої прийнято представників преси.

Першу промову вилосив Лео Ланія, а по ній промовляв відомий французький радикальний письменник Анрі Барбюс, ініціатор конгресу.

Фашизм, сказав він, стає шораз більшим лихом людства. Самі протести проти нього не достаточні, щоб можна було його приборкати. Необхідно організувати широку акцію проти фашизму, будувати сильну анти-фашистську організацію і мобілізувати робітників

та селян до боротьби з фашизмом.

Пієла Барбюса промовляв Мігліолі, бувший посол Італійського парламенту. Він заявив, що фашизм перетворюється в міжнародно небезпечку і його треба обороняти на міжнародно скало. Недавній пакт між фашизмом а Витіканом зміцнить владу фашистів.

Бувший альбанський прем'єр-Фан Полі пригадав слухачам, що балканські країни також стонуть під фашистським кнутом. Італія гнітить Альба-його приборкати. Необхідно організувати широку акцію проти фашизму, будувати сильну анти-фашистську організацію і мобілізувати робітників

ДАЛЬШИЙ ПОХІД ЛЕБЕ ПРОТИ КОМФРАКЦІЇ РАЙХСТАГУ.

БЕРЛІН, 18. лютого. — Голова райхстагу соціал-демократ Лебе, побоюючися нових демонстрацій безробітних у райхстагу, знову розпорядився позбавити депутатів комфракції наданого всім депутатам права роздавати вхідні квитки на засідання райхстагу.

Комфракція подала до райхстагу протест проти зловживання владою голови райхстагу, спрямованого проти робітничої класи. Лебе відмовився оголосити заяву комфракції на засіданні райхстагу й подав до ради старших райхстагу нові пропозиції, скеровані проти комуністичної фракції. Пропозиції передбачають, що на випадок інцидентів, які виникнуть "із провини комуністичних депутатів", їх виключитимуть на довгий час із засідань райхстагу й позбавлятимуть депутатської платні та неплатного проїзду залізницями.

Поліційну охорону райхстагу підсилено, щоб запобігти випадкам подібних до інциденту, що був під час ухвалення райхстагом Келогового пактучи, коли комуністичні депутати поставили перед трибуною промовців набій для важкої гармати, що його виробило німецьке металургічне підприємство.

КАШЕН ОСУДЖУЄ ПАКТ КЕЛОГА.

ПАРИЖ, 28. лютого. — Парламент приступив до обговорення пакту Келого. Лише 100 представників уряду обороняють пакт, але відтак признав, що інтерпретація його американським сенатом і англійським міністром закордонних справ

зробили документ безвартісним. Комуністичний посол Кашен заявив від імені комуністичної фракції, що пакт Келого становить лише заслонку для воєнничих намірів і планів імперіалістичних держав проти Радянського Союзу.

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A LIMTED STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і Mcgregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувачь виразно зазначить, що бажає звороту свого рукопису на випадок його непоміщення, та залучить поштовий стикетель на його пересилку.

ЧОРНА ДАТА — 14. БЕРЕЗНЯ 1923 Р.

Не довго встоялась Західно-Укр.-Нар.-Республіка, як державна одиниця. Неспівна один рік проіснували, зражена українською буржуазією й народо-комісарською владою, опинилась в грабничьких кігтях одноподобного орда поміщицької Польщі. Українські народо-комісари, замість встати всю мілітарну силу проти історичного імперіалістичного ворога українських працюючих, проти шляхетської Польщі, вони розпалили братню війну з пролетаріатом Радянської України, кидаючи брата проти брата. Отак промочувала буржуазна влада Західно-Укр.-Народ.-Республіки шлях диким дивізіям польських генералів, Галарчиків і Пилсудського.

Все втікало перед навалюю польських воєнків, озброєних Францією. У затішні кутки далекого заходу подались народо-комісари, продовжуючи продаючи й зрадницьку політику далі; за Зоруч перейшли стрільці, співачки сумної: "Буде пан проклятий батьками орати, матерями водочити"...

Воно так і сталося. Байдуть усі страхиття, що їх напесла світова війна перед жорстокими виниками, що їх доконували на українських працюючих, Галарчики, стіснеліши. Закопчили сльозу зброї землі Західної України, шляхетська Польща докладає усіх старав, щоб отримати правосилля від імперіалістичних ватажків після-версальської Європи, на законне призначення для неї земель Сх. Галичини. В слід за дильоматами хизацької Польщі пішли до тих самих антантських ватажків і доморослі ЗУНР-івські політики. Пішли торги за землі Західної України, за вианскування трудящого населення. Хто дасть більше — була наложена ціна на Східну Галичину. Ось що пише дильомат ЗУНР-івського уряду, Витвицький, дня 6. травня 1922 року в Парижа:

"Ми предложили через о. Жана Фошові увесь матеріал про військовий стан Східної Галичини. Ми сказали, що наряд наш буде боронити своїх кордонів після приказів антант. Фош відповів, що бачить велику військову поміч для Франції з воєнних східно-галицьких сил проти більшовиків"...

Англіські імперіалісти, знаючи ціну ЗУНР-івським комісарам, предложили їм за посередництвом свого торгового представника Кравфорда ось що:

"Колі Англія дістане заповнення, що вона буде мати голос в справі галицької нафти, залізничі і інших потреб, тоді правительтво Петрушевича одержить пів мільйона доларів, як зачет на вкорінення англійських інтересів в Східній Галичині".

На уделення таких концесій англійським капіталістам у Східній Галичині ЗУНР-івський уряд Петрушевича дав свою згоду — за те Англія мала обстоювати "самоцінність" Східної Галичини. (Справоздання др. К. Левіцького на засіданні Національної Ради у Відні 30. III. 1923 р.)

ЗУНР-івські політики найшли входи й до фашистського Муссоліні.

"Італія хоче мати в Східній Галичині коридор, бо, звичайно, при всяких умовах Франція й Англія діляться між собою, а Італія відходить з порожніми руками" — таке говорив Муссоліні петрушевичівському владничкові в Римі, Вандрівському. Й на все те годились ЗУНР-івські комісари, щоб тільки за ними залишили антантські імперіалісти Східну Галичину. І здавалось ЗУНР-івському уряду, що він вже добив торгу — аж нагло й несподівано владари після-версальської Європи дали розобійницьким актом санкцію Польщі на Східну Галичину.

Дня 14 березня 1923 р. Рада Амбасадорів в Парижі віддала Східну Галичину грабничьким польським імперіалістам. А президент Франції Поанкаре, приймаючи тоді у себе митрополита Шептицького, сказав був таке:

"Польща дістає суверенітет над Східною Галичиною, бо ми її це прирекли. Побачите, що й ви будете вдоволені"...

Саме сьогодні минає 6 років з того часу, як антантські імперіалісти віддали Східну Галичину й українських працюючих цілої країни на потагу й грабування поміщицької Польщі. Віддали за нафтові бездонні джерела Борислава, за відвічні струни смерекі й ялиці гірського лісу Карпатів, за всі землі й надземні багатства й монополії — от залу ціну спородали імперіалістичні хизаки Східну Галичину своєму союзникові, Польщі.

І правду сказав президент Поанкаре митрополитові Шептицькому: "Побачите, що й ви будете вдоволені"... За той час панування польської бюрократичної й Східній Галичині немає ні одного містечка, де не судили-б польські воєнні наглі суди на смерть українських працюючих, немає ні одної порожньої тюремної камери, де не замучували-б на смерть українських політичних в'язнів, не найдеться ні один поліцейський постерунок, в якому стіни не буди-б обрисані жвучою кров'ю українських в'язнів від поліцейських шпиків і прикладів.

Потоками лилась кров українських робітників і селян

у Жабо, Заболотіві, Двинячу, Стрию, у Львові, в Батятичах від масових погромів польської зольдатеки, що їх організував Пилсудський. "І всіх імператорів напоїть би стало" — як сказав Шенченко, стільки крові випустила з українських працюючих мас Західної України фашистська Польща Пилсудського за отих шість років.

І справдилися слова Поанкаре. Вдоволені Шептицький і його клер; вдоволені українська буржуазія, що купилась в таборі УНДО; радіють УСДП-івські смітники, братаючись з ППС; затирають руки з радості куркулі й адвокати, об'єднавшись в Радикальну Партію. Всі вони радіють, що опинились під покровом панської Польщі, а й самі співпрацюють в союзі з поліцією Пилсудського в поневоленні трудового населення.

14. березня 1923 р. — це чорна дата ЗУНР-івського уряду й української буржуазії. 14. березня відкрив очі трудовим масам Західної України, це день явного розобрату українських працюючих з рідною народо-комісарською буржуазією. Коли оці чорна дата, 14. березня 1923 р., ще більше наблизилась союзницький попісько-ундівсько-радикальний табір до польської шляхти і її уряду — той самий 14. березня 1923 р. ще дужче зрело-політизував працюючі маси Західної України, зв'язав їх ще тугіше з пролетаріатом і селянством Радянської України і всього Радянського Союзу. 14. березня цього року значно наблизив працюючих до побідного Жовтня на Західній Україні, який неминуче приде і який одиний визволить Західну Україну з кітвів капіталістичних хизаків.

ПРИГАДАЙМО МИ СОБІ ТІ ЧАСИ.

Як в житті кожної поодинокі людини бувають часи, що повік їх не забувається, так і в житті працюючого народу бувають часи, що ніхто і ніщо їх не згадять з їхньої пам'яті.

Якраз нині, 14. березня, кінчається шість літ, як альянтська рада амбасадорів в Парижі віддала Східну Галичину Польщі. І якраз цей день 14. березня 1923 року є тим днем, якого ніколи не забуде українське трудове населення.

Пани віддали нашу землю панам. Хіба-ж це дивно? Пани віддали наших братів і сестер в шляхетську неволю? Хіба-ж це не природно? Пан віддає панові. Пан дає про пана. Колі французький чи англійський пан видавав нашу землю польському панові, то всі три вони ділялися багатствами нашої землі.

Але підпанки — не чужі, а такі наші рідні-рідненькі, оти, що багато їх вилетіло згід селянської стріхи, що лизнули трішки латини — кому вони віддали Східну Галичину та цілу Західну Україну?

Хто перший продав Східну Галичину Польщі? Петлюра! Петлюра і його чура, Андруша Лівчицький! Не знаємо ми про це? Не чули ми про це? Чи не писали ми про це, чи не наводили ми документів? Чи не пишуть зараз про це всі бувші співробітники Петлюрові? Чи не пішов і сам Петлюра, Андруша Лівчицький, Беззаблок і вся петлюрська потім на хліб до польської шляхти? Чи не сидить вся та петлюрщина й нині у Варшаві?

І чи нема в Канаді українських підпанків, що одню продажно петлюрщину славо-словлять за кров, за муку, за знущання, за погроми польською шпихтою українського народу?

Є, правда, що є? Десять літ існує наша газета і десять літ вона про це писала — і чи не справдилося кожне її слово? Справдилося до найменших подробиць.

За петлюрщинною йде петрушевичівщина. Забули ви за неї? Загляньте в річники "Українських Робітничих Вістей", а все вам пригадається. Як то др. Осип Назарук, "великий дильомат", пише, що українська галицька армія змиць обернути зброю проти свого споконвічного ворога, польської армії, обернула її проти брата, українського робітника й селянина. Як то та армія Київ Денікінові здобувала, як її тиф та червінка десятикували, як вона до Денікіна ходила, як, нарешті, українські "дильомати" вночі втікли від неї з Кам'яця, лишивши її босу, голодну й холодною; як вона, перейшовши до більшовиків і одужавши, зрадила радянський фронт коло Бердиче-

ва і відкривши шлях Пилсудському на Київ, перейшла на польський бік; як її за те закупавали "брати" до Тухоло, Домбля, Берестя, в страшні воєнні табори — памятаєте ви про це?

Писали ми про це в 1919 і 1920 роках? Писали. Виисно-вали і вказували що з того буде. Так, робили ми це. Писали ми, як в той же час петлюр-івські та петрушевичівські метелики, у Відні, Берліні, Парижі, Лондоні гуляли по кав'ярнях? Писали. Кидали на нас за це лайном, брудною, поганого лайкою українські жовто-блакитники в Канаді? Ой, це й скільки!

Посилали жовтоблакитники канадській делегації до Парижа? Послали й гроші збирали, тисячі доларів збирали. Не перестерігали ми українських робітників і фермерів в Канаді перед тим бльофом? Перестерігали. А що з того вийшло? Вийшов великий шпик! Дуже коштовний шпик! А коли повернули ті делегати з Європи, чому жовтоблакитні патріоти не написали, що ті делегати сказали, як повернули? Бо ті делегати потвердили те, що ми писали, коли їх до Європи послали, коли на них гроші збирали — вони потвердили продажно політику української жовто-блакити в Європі.

Ходім далі. Памятаєте, ви товариші й товаришки, Боєра? Такий був "патріот" в Канаді, що в спілку з Цегельським хотів "розвинути" в українських робітників і фермерів в Канаді один мільйон доларів! Не багато, правда? Загляньте до "Кан. Українця", "Укр. Голосу", "Кан. Фермера" з тих часів, а там найдете маніфест й оголошення того Боєра, Курядика і Ко. Найдете, як вони балаювали вже на конто того в Форт Гері готелю.

Хто проти цього борювся, хто демаскував цю роботу, це і наступ на кишеню українського робітника й фермера, як не "Українські Робітничі Вісті"? Чи не правда? Правда від початку до кінця!

Ходім далі. Іде "міністерсконка" до Канади, Осип Назарук. Везе з собою "православного українського жидка", мандрує по степах Канади і каже, що з ним і в нему мандрує сам Ісус Христос — мандрує й збирає гроші. На що, для кого? Вкупляти Галичину в шляхти, в антантських дильоматів? Чи може бути щось підлішого, щось нікчемнішого? Чи можна придумати більший глум над українськими робітниками й фермерами в Канаді? І хто те все викривав, хто проти тої подлої роботи борювся? "Українські Робітничі Вісті",

ЩО ДАЛА СХ. ГАЛИЧИНІ АЛІАНТСЬКА РАДА АМБАСАДОРІВ 14. БЕРЕЗНЯ 1923 Р.

Західна Україна в обіймах визиску й насильства польської шляхти, в які її кинули петлюрці, зрадничка галицьких патріотів і ухвала ради амбасадорів в Парижі 14. березня 1923 року. Гадіною обвилася докола тіла українських працюючих мас пилсудщина, а чорні круки, ундіві та радикали допмагають їм ссати кров українського народу.

вони одиниці викривали цю ганебну роботу.

А що потім сталося? Потім за ці гроші почали сваритися Петрушевич з Назаруком, почали один другого називати такими "дильоматичними" словами, що хоч носом було затикай, Чи не читали ви в "Укр. Роб. Вістях" листа Назарука до Петрушевича? А потім Назарук на все наповнав, перейшов до злодохі гетьманщини, а нині вірно служить польській шляхті.

Гей, хто в лісі, озвоєся! Скажи, чи не так воно було? Ой, так, сто разів так.

Далі: меморіяли, маніфести, протести, благання до Ліги Націй, до ради амбасадорів в Парижі, до всіх мирових конференцій на світі, щоб дали ім владу, а вони, українські патріоти, віддають за це панам не лише свою душу й тіло, але всі багатства країни й боронять "культурний захід" перед більшовицькою навалюю. Непослухали пани, прогнали підпанків із своїх передпоків. А 14. березня ухвалили: "Східна Галичина належить до Польщі".

Кінець. Петрушевич змінює орієнтацію на Радянську Україну. УНДО, Радикали — пішли до Варшави. В Канаді — пра-

вославні моляться за Петлюру, а католики за гетьмана. (Як зачуваємо, вже й гетьмана зрєкаєся і орієнтуються на Муссоліні.)

Нема нічого. Залишився гіркий спомин. Що було чеснішого, здорового між роскладаючою еміграцією в Європі, пішло на Радянську Україну. Решта догниває на недоїдках панських кухонь у Варшаві й Празі.

А над цим всім розкладом, над цим злодохим трупом, ганебним пятном стоїть 14. березня 1923 року.

Але це пятно є над збанкотованою продажною політикою української буржуазії, а не над політикою українського трудового народу. Українські селяни й робітники, що завдяки продажній політиці українських панів і підпанків, кричавались в боротьбі з польською шляхтою, чеською буржуазією, румунськими боярами — ті трудові маси готують свою ідейну зброю й разом з працюючими масами Польщі стануть до боротьби проти "своїх" панів і підпанків і проти польської шляхти.

Це буде остання політика, яка рішення ради амбасадорів кине до коша.

Мусіт.

СТАН УКРАЇНСЬКОГО ШКІЛЬНИЦТВА ПІД ПОЛЬЩЕЮ.

Дані про це, як польсько-шляхетська влада знищила українські школи.

Провідники травневого перевороту" оправдували свій крок необхідністю зміни системи. Необхідно було зробити край усім надужиттям, хабарництвом, крадіжкам, самоовлі, безправству й т. п. квіткам шхельського режиму, "бо вже за багато накопичилося кривд і несправедливостей". І коли цілий ряд генералів та рижних високих урядовців дійсно опинилися за свої провини за тюремними ґратами, — то надіялися деякі українці, що в слід за тим прийде черга й на шкільництво й керманічі нового "санайного" режиму поклачуть до строгої відповідальности тих, які в безправний спосіб позамінювали українські школи на польські й у-

трактивістичні, самовільно позувільнювали з посад та попенренушували українських учителів у чисто польські області, а їх посади пообсаджували польськими учителями, покасували українську літературу, заборонили досі уживані українські шкільні підручники і т. д. і т. д. Бо-ж це найбільша несправедливість і найбільша кривда, яку можна було заподіти українському народові. Надіялися ґрунтовної зміни, бо нові керманічі говорили зразу про "швайцаризацію" шкільництва в Польщі, а бувший міністер освіти др. Добруцький згадував навіть про знесення утравкізму... На ділі — крім незначних персональних змін остало все по давньому, а

новий шкільний плебісцит, переведений в 1927 р., доказав наглядно, що з зміною системи не змінилося в нічому відношенні до українського шкільництва й українців взагалі, а про, наприклад, і несправедливостей, заподіяних попередніми режимами українському народові — нема що й думати.

Від 1927—1928 шкільного року потує статистика нову породу шкіл: польські з українською мовою, як предмет. (Української мови вчать дві години на тиждень.) Таких шкіл було в 1927—1928 році 2,273. В суті речі школи утравкістичні і цього останнього типу нічим не рідняться. Всі вони на ділі польські, бо про інші школи... не може бути й мови. Це не пусті слова польської начальної шкільної влади, — але їх якнайдокладніше переведиться в життя за поміччю відповідно спрепарованих шкільних планів, відповідно уложених шкільних підручників, польськими національно-патріотичними обходами та згідним негативним відношенням до всього, що українське, не виключаючи й самої науки.

В порівнянні з 1923 роком втратили українці по 1928 шк. рік 2,253 українських шкіл, а в порівнянні з станом, який перебрала Польща з українськими територіями — 2,888 українських шкіл. Цьогорічної статистики (з 1928—1929 р.) ще не маємо під руками. Однак, це зменшення українських шкіл поступало в цьому шкільному році в тому самому темпі, що досі (а наведені на початку цього розділу факти вказують на те, що воно так дійсно було), українці втратили поверх 3,000 укр. шкіл в користь польських і утравкістичних. Так каже урядова польська шкільна статистика.

Так задокументували після 14-го березня 1923 р. "рувності і братерство" відносно українців не тільки шхельпоаяки, але й телерішні "санатори".

ВОЄННІ ЗАМІРИ ПІЛСУДЧИКІВ.

Плян збройного захоплення Литви.

Офіційна газета "Летуовсе Айдас" опублікувала протокол таємної конференції польських легіонерів, що відбулась 10—13 серпня 1928 року в Ландваровому.

На конференції були вислухані доповіді про внутрішню і зовнішню політику Польщі. В доповіді про зовнішню політику зазначалося, що польська програма полгає в відновленні кордонів 1772 року.

В доповіді вказано на потребу зміцнити спілку з Румунією та об'єднати Надбалтику для боротьби з СРСР. Перешкодою до об'єднання Надбалтику, як зазначалося далі в доповіді, — є віленська проблема. Доводить пропонує розв'язати цю проблему збройним захопленням Литви.

Майор Пікус виклав конференції плян нападу на Литву, що його докладно опрацював штаб легіонерів. Цей плян передбачає, що польські легіонери мають дістати в рішучий момент допомогу від литовських легіонерів, що дає працюють в литовських армійських штабах і канцеляриях.

ЦІЛОМ ЗРОЗУМІЛО.

У французькій колонії Конго виміряла половина людности через жалкі умови життя, що створили для колоніальних рабів імперіалістичні загарибники.

Хвалиться діяти соліди: "Культура наша йде невинно"...

Серед отих тубільців злидні. Уже зменшено на половину. Так-так, це легко зрозуміти, і це доведено на ділі. Лише половина є на світі Тубільців, решта — у могилі... Мартин Задека.

ПРОМОВА Ф. ЕНГЕЛЬСА НАД ГРОБОМ КАРЛА МАРКСА.

14. березня 1883 року помер в Лондоні великий вчений і теоретик пролетаріату Карл Маркс. Величність Маркса, як творця великої науки про економічну візю світу, його найбільшим співробітником був Ф. Енгельс. Нині, в 46-ті роковини смерті великого вченого і вождя пролетаріату ми подаємо нині промову Ф. Енгельса над гробом Карла Маркса.

Карл Маркс.

Такий був Маркс, як людина науки. Але це не складало значно й половини його діяльності. Наука була для Маркса історично - рухаючою, революційною силою. Він почув чисту радість від кожного нового відкриття з області теоретичної науки, що його практична користь, може, ще була неясною. Але він чув, що це була більша радість від таких відкриттів, що мали негайний революційний вплив на промисловість або взагалі на історичний розвиток. Так, він уважно слідував за відкриттями в галузі електрики, зокрема за експериментами Марка Деппе.

Але передовсім з Маркса був революціонер. Його справжнім життєвим покликанням було сприяти поваленню капіталістичного суспільства та створення нових державних установ, сприяти визволенню сучасного пролетаріату, якому він уперше дав свідомість його власного становища та його потреб, свідомість умовин, необхідних для його емансипації (визволення). Боротьба була його сферою. Він боровся з такою пристрасною, з такою упертістю і з таким успіхом, як мало хто. Перша Рейнська Газета 1842 р., паризький Форвертс 1844 р., Брюссельська німецька газета 1847 р., Нова Рейнська Газета 1848 — 49 р., Нью Йоркська Трибуна 1852 — 1861 р. й, окрім того, сила полемічних брошур, праця по паризьких, брюссельських та лондонських суспільствах, що завершилися заснуванням великої міжнародної робітничої асоціації, — такий підсумок цієї праці, що нею міг би з повним правом пишатися той, що її проробив, якби навіть не зробив нічого іншого.

Якраз за це Маркса ненавиділи більше, ніж кого іншого. Обширюючи його різними цапканими, монархічними та республіканськими урядами вислали його, консервативні та скрайні демократичні буржуазні наперекір брехали на нього й обмовляли його. Він відкидав усе, як паутиння, не звертав уваги на всі наклепи й відповідно на зачіпки тільки в разі скрайньої необхідності. Він умер, приєднавши собі пошану, любов та довіра мільйонів своїх революційних співробітників, що розкинулись по всій Європі та Америці, від сибірських копалень аж до Каліфорнії, й я можу сміливо сказати: в нього було багато супротивників, але ледві чи хоч один особистий ворог.

Ім'я його переживе віки, іх переживе його праця. Але цим ще не все сказано. Маркс відкрив також спеціальний рухавчий закон сучасного капіталістичного способу виробництва та створеного ним буржуазного суспільства. З відкриттям додаткової цінності відразу пролягла світло в цю сферу, в той час, як усі колишні досліди, як буржуазних економістів, так і соціалістичних критиків, блукали в темряві.

Двох таких відкриттів було досить для цілого життя. Щасливий той, хто зміг зробити хоч одне таке відкриття. Але в кожній окремій галузі, що притягав до свого досліджу Маркс, а таких галузей було дуже багато, й він ні в одній з них не лишався поверховним, — в кожній галузі, навіть в математичній, він зробив самостійні відкриття.

ВИКРИЛИ КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНУ ЗГРЯЮ.

З Мінську телеграфують про відкриття контр-революційної зграї баптистів, які за директивами з-за кордоном намагалися підірвати соціалістичне будівництво в Білорусі. Установлено, що один з заарештованих, Польков, перебував у Америці, Англії та Польщі, кілька разів переходив радянський кордон, а з 1923 року до ув'язнення працював у Білорусі, передаючи за кордон агітаторські матеріали про СРСР і одержуючи за це від британсько-американської баптистської місії 35-доларів на місяць. Другий заарештований, Юраць, також незаконно переходив кордон, й також доставляв регулярно грошову допомогу з-за кордону, куди він пересилав явно брехливі відомості про СРСР.

Згряг баптистських шпівнів була прекрасно зв'язана з закордонним центром, куди регулярно посилали навіть розпачовані на одержанні гроші. Для зв'язку з закордонним організатором користувалися послугами двох "братів", Чеберука й Дрозда. Встановлено, що заарештовані поширювали відомості, ніби радянській владі скоро настане кінець й що після неї буде влада, яка "визнає бога". Разом з тим, вони агітували за те, щоб на випадок війни баптисти відмовилися брати в ній участь, у всьому разі вступали не на боці Червоної армії.

ЧИТАЙТЕ ТА ДРУГИМ ПЕРЕКАЗУЙТЕ!

Починаючи із слідуєчого числа — "Українські Робітничі Вісти" виходитимуть на шість сторінок три рази на тиждень за ту саму передплату.

"Українські Робітничі Вісти" з 19. березня вийдуть на 8 сторінок і будуть присвячені десятилітнім роковинам свого існування.

Десятилітній ювілей "Українських Робітничих Вістей" святкуйте по цілій Канаді мітингами і концерт-мітингами в неділю, 24. березня.

Два тижні від 15-го до 31-го березня — це ювілейні тижні нашої робітничо-фермерської преси, тому щиро в цих тижнях попрацюймо для неї!

Прислунаймо в цих тижнях своїй пресі нових читачів, відновляймо залеглу передплату, складаймо пресовий фонд!

Гострим свою організаційну, освітлюючу й культурно-освітню зброю — робітничо-фермерське друковане слово!

ЯСНА СТОРІНКА ІСТОРІЇ.

(Історична довідка.)

Тепер, коли ми відзначаємо сумну річницю повалення Східної Галичини польською шляхтою, може до речі буде згадати іншу, більш відрядну сторінку революційної історії Західної України. Саме — той недовгий, та ясний і радісний час, коли бодал частина Східної Галичини була Галицькою Соціалістичною Радянською Республікою.

Радянська влада утворилася в Східній Галичині в середині липня 1920 р., коли Червона армія вступила в межі Галичини. 15. липня з'явився маніфест новоутвореного Галицького Революційного Комітету (за головуванням т. В. Затонського), що ним звільнену від шляхетської частини Галичини проголошується Галицькою Соціалістичною Радянською Республікою.

Як прийняло населення Галичини Червону армію? У всьому разі ми можемо сказати, що українське трудяще населення, особливо сільське, зустрічало червоні частини зі сльозами радості на очах, як своїх спасителів від шляхетського ярма. Назустріч Червоної армії виходили з сел делегації з хлібом та сіллю, навіть по деяких місцях хресні ходи з українськими полами на чолі. Ставлення селян до червоних стрільців було прощальним. Навіть найбільшій селянин уважав за свій обов'язок і честь для себе нагодувати червоного стрільця.

Та треба визнати, що й Червона армія цілком заслужила на таке ставлення селянства. Командування південно-західного фронту видало наказ, в якому говорило, що господарем Галичини є галицький селянин і робітник, і Червона армія чесно виконувала той наказ.

Вперше ступивши за межі тодішньої радянської федерації, Червона армія, ніби, здавала свій політичний іспит перед пролетаріатом Західної Європи, й здала вона той іспит блискуче. Червоноарміїцями поведеним за населенням як окупанти - завойовники, а як дійсні визволителі, як товариші, що йшли з братньою, щирою допомогою пригнобленим братам. Кожний червоноармієць почував себе в Галичині пропагандистом і інструктором і охоче, із захопленням діявся з прибитими галицькими масами своїм революційним досвідом, своєю комуністичною свідомістю.

При політичних відділах червоних частин були представники Галицького Революційного Комітету, ці відділи видаляли працівників для місцевих радянських та партійних органів, вели широку масову освітню працю українською й польською мовами. Як добре розуміла Червона армія свої обов'язки, можна бачити хоч-би з такого прикладу. Підчас рейду червоного козацтва на Стрий, далеко в польське замілля, військова операція була остільки складна й короткотривала, що не було часу на

утворення міцного радянського апарату на місці; але червоні козаки все-таки встигли в чотирьохгодинну Стрий — Ходорів — Галич — Болехів розділити майже все поміщицьке майно серед селян.

Як прищепилася радянська влада в Галичині? Щоб відповісти на це питання, розглянемо спочатку програму й роботу радянського уряду Галичини — Галицького Революційного Комітету.

Програму Галревкому було в загальних рисах накреслено в маніфесті, з якого подаємо найбільш важливі витяги:

"Завданням його (Галревкому) є допровадити розпочату клясову боротьбу до встановлення радянської влади у Сх. Галичині.

"Право приватної власності поміщиків, купців, фабрикантів і всіх зискувачів чужої праці на всі землі, ліси, пасовища, води, надземні й підземні багатства, що були до'їх розпорядженні, касується, а їх маєтки всіма будинками, реманентом рухомим і нерухомим переходять в розпорядження трудящих через відповідні місцеві революційні комітети. Всі ті маєтки й багатства віддаються у власність держави, найвищий законодавчий виконавчий орган якої — З'їзд Рад Робітничих та Селянських Депутатів — постановив про їх націоналізацію й соціалізацію.

"Галицький Революційний Комітет оголошує повну державну незалежність Східної Галичини й пропонує урядам Соціалістичних Радянських Республік, а також урядам капіталістичних держав, зв'язати з ним дипломатичні зносини".

(Майбутні державні форми Сх. Галичини ми визначили 1-ий з'їзд рад, скликаючи якого передбачалося в найбільшому часті.)

"Галревком оголошує свою повну солідарність з урядами РСФФР та УСРР, і рахує на їх повну допомогу в руйнуванні старого капіталістичного ладу і в будівництві нового соціалістичного, комуністичного устрою Галицької Соціалістичної Радянської Республіки."

З цієї програми в першу чергу можна й треба було приступити до виконання тієї частини, яка повинна була-б принабити на бік радянської влади селянство, бо на території Галицької Соціалістичної Радянської Республіки не було майже зовсім промислового пролетаріату. Всього та територія складалася з 14—16 повітів (залежно від становища військового фронту), а самі: Тернопіль (тимчасова столиця), Борщів, Броди, Бучач, Гусятин, Збарж, Заліщики, Зборів, Золочів, Підгайці, Скалат, Терембала, Чортків, Городенка, Бережани, Рогатин. Все це були місцевості заселені селянством, і треба визнати, що Галревком справді зумів принабити це селянство на свій бік.

Закон про націоналізацію землі й перехід її в користувачів трудящего селянства активно переводилися в життя, селян наділено було панською землею, форталі (наймигні), які раніш обробляли панські поля за десятий або дванадцятий сніп, одержали у власність дві третини врожаю, віддаючи державі лише третій сніп. У багатьох місцевостях селяни самі віддавали добровільно ще одну третину на Червону армію, задовольняючи лише третиную врожаю з панських маєтків, бо й це було багатим для галицького

селянства з радянським захопленням почало утворювати в себе по селах органи радянської влади — сільські революційні комітети (сільревкоми), слухинно й точно виконуючи всі накази та розпорядження Галревкому. Ця слухинність була не примусова, а цілком добровільна й свідомо, бо навіть збройної сили в розпорядженні Галревкому було дуже мало. Ревкоми по селах виникали часто-густо стихійно.

Якою популярністю користувався Галревком в селянських колах, можна бачити вже з того, що селяни навіть з найдалішніх околиць часто приходили пішки до Тернополя, щоб побачити свій "хлопський уряд", подивитися на "найстаршого комісара" (В. Затонського) і "найвищого сендю" (голову галицької "Надзвичайної комісії" Новаковського). А по селах по радянську владу вже складалася легенда.

Менш прихильно і навіть з певним застереженням поставились до радянської влади нечисленні польські (або швидше католицькі) села. Підстав до недовіри не було, бо Галревком провадив дуже обсервну політику в національному питанні, видав декрет про рівні права всіх мов, що їх вживає населення, старався вводити в склад ревкомів, крім українців, також трудящих поляків та євреїв. Але на польських селян, очевидно, впливали шляхетські агенти, які провадили таємно свою чорну роботу. Звичайно, Галревком не трапив наїд на те, обсервну політику через якийсь час можна було-б добитися зміни настроїв поляків-трудящих.

Гірше було становище по містах. Пролетаріату промислового по тих невеличких містах та містечках, на які поширювалася радянська влада, — майже не було, а дрібна буржуазія досить важко відчувала тодішню радянську господарчу й продовольчу політику. Все-таки з дрібними, кволими професійними спілками було налагоджено зв'язки. Багато заважала праці по містах нестача харчів, до якої головню причинялись близькість військового фронту й слаба комунікація з Радянською Україною (тільки аж 10-го вересня, тобто за тиждень перед відступом, до Тернополя прибув перший потяг із Шпелетівки).

Що-до української інтелігенції, то спочатку вона вса з великою прихильністю зустрічала радянську владу, а потім деякі "народні діячі", побачивши, що при Галревкомі руки зогріті на нафті не властяться й що це не є нове видання "ЗУНР", а справжній робітничо-хлосський уряд, почали тихим чи іншим способом шкідити радянській владі. Найпільше-ж частина сільської інтелігенції до кінця залишалася прихильною до радянської влади.

Треба зазначити, що активної контр-революції в радянській Галичині взагалі не помітно було й "Гаєнка" (Галицька Надзвичайна Комісія) провадила лише боротьбу з польсько-шляхетським шпінгунством, та ще часом доводилось їй поборювати спекуляцію харчами.

В таких умовах доводилось працювати Галревкомові, й треба визнати, що працездатність він виявив надзвичайно високу. За зовсім короткий час (два місяці) утворилися й розгорнули свою роботу всі необхідні установи, всі частини державного апарату.

Коли в Мінську мали початись мирові переговори між Польщею й радянськими республіками, Галревком послав туди свого окремого представника в особі М. Барана й видав відповідну ноту до Польщі й відозву до трудящих; у тій відозві робітників та селян закликалося до добровільного вступу в Червону армію. Добровільна мобілізація могла цілком сподіватися на повний успіх, особливо серед селян, які всюди завияли про своє бажання захищати свою владу в лавах Червоної армії, і тут вимагати від уряду проголошення обов'язкової мобілізації. Але обов'язкову мобілізацію Галревком уважав за неприпустиме проголошувати аж до з'їзду рад, добровільної-ж мобілізації не встигли перевести в життя, бо "тиждень вступу до Червоної армії" було призначено на час між 19-м до 26-го вересня, а вже 17-го вересня почався відступ Червоної армії.

Галицька Соціалістична Радянська Республіка, після сьогуді славного двохмісячного існування, загинула...

Отака коротенька історія радянської влади в Галичині. Коротка, але надзвичайно багата своїм повчальним змістом. Замартинювський.

ПІД УВАГУ РОБІТНИКАМ У ВІННІПЕГУ.

Рада міста Вінніпегу ухвалила, що 15. березня має відбутися голосування всіх управлених до цього податковців міста над міським законопроектом, набути місце під міську виставу, або так званій "ексбішен".

За набуттем такого місця під виставу розпланували всі буржуазні часописи і висказують свої думки та погляди, проворюючи в робітників, який то великий бізнес буде для Вінніпегу з такої вистави по року.

Так, ми згодні з цим, що для бізнесменів Вінніпегу буде великий бізнес, бо заманеві шумними оголошеннями робітників і фермерів з ближніх і дальніх околиць Манітоби прийдуться на таку виставу, а кожний лишити якогось долара в місті. Отже панам бізнесменам буде навіть дуже корисна така річ на виставу, такий "керман", але що буде бідний, навіть голдиний, робітник чи фермер на кількох лотах давати на таку виставу? Хіба свої діти або сина не раз чорну пуду.

Міський проєкт говорить, що треба на закупку місця та на побудування потрібного приміщення суми 850 тисяч доларів. Було би пів біді, як би місто мало готові гроші і заплатило готівкою площу під цю пропановану виставу і за готівку побудувало потрібні будинки, але ми знаємо, що місто задвожене по вуха і самого проценту від міських довгів платити щось поверх п'ять мільйонів доларів річно з податків працюючого населення, яке їх платити.

Іншими словами, пропозиція абудувати виставу в Вінніпегу, це лише новий тягар на плечі і так обтяженого вже податковця робітника, який платити всі податки. Бо хоч деякі податки платять бізнесові фірми, все-таки звідки вони мають гроші на ці податки? Чи не від робітників фабрики і рілл? Ану, хай хто покаже долара, який не походить від цих двох братів праці. Нема такого, який би платив за виставу, а не став праці і зорював заробити їх стільки, скільки вони їх нахотіли.

Тому повторюємо, поагуйте поміж собою і йдіть в п'яти-десять до голосування і вбийте панські вибаганки так, щоб панам відхотілося спихати на наші плечі нові тягари.

В цей самий день буде також голосування за дозволенням міській раді затягнути нову позичку на будову нових шкіл, бо шкільні діти приймаються в тісних кімнатах та на коритах по школах. Є переповнення. В такім тісній приміщенні не може бути мови про добру науку. Тому треба з колючести голосувати за такою авторизацією затягнути позичку.

Скають безплатно, але кажуть платити вступне.

Саму виставу є добра і гарна річ, коли на ній показувати придбання науки і знання, коли на ній виставляти плоди праці людської машини і винаходи та здобутки на полі годівлі худоби і інших домашніх звірят, але покінчи цього всього нема в руках робітників, ані в руках фермерів або є лише думка мало.

Коли би хотіло про чисто різнину виставу, так і тут не місто, а провінція, її уряд, повинен дати фондів, бо фермери дають на це багато своєї праці в формі ріжних податків. Повинен доміняльний уряд поспішити з поміччю, якщо треба. Спихати свої тягари на плечі міського і так обтяженого до неможливості пролетаря, це прямию безчестістю і всі робітники повинні голосувати в п'яти-десять 15. березня проти міської ухвали чило 13,074, яка має на цілі затягнути новий довг на них в сумі \$850,000, від якого треба би платити опісля цієї процент.

Минулого і передминулого року прийняли капіталістичні влади певну суму грошей на поділі місці коло сіпярських шапів, але бізнес був мабуть деполітичний, бо будинки розібрали, і коли такий самий успіх був би, як би місто мало не підприєме в своїх руках, так мусіли би ми докладати до року несебори. Лише відразу ре агітувати.

Перед тим місто зачу таку виставу і також що року докладає так, що ми це тепер платимо податки і проценти від того несебори. Це повинно переконати навіть найбільш неслухомого робітника, який за кільканадцять років тяжкої праці неспів абудувати собі хатину чи шеза і платити від них податки, що ці податки є вже і так за великі і прийдеться далі оставляти це мізерне майно за ці податки, бо не став праці і зорював заробити їх стільки, скільки вони їх нахотіли.

Тому повторюємо, поагуйте поміж собою і йдіть в п'яти-десять до голосування і вбийте панські вибаганки так, щоб панам відхотілося спихати на наші плечі нові тягари.

В цей самий день буде також голосування за дозволенням міській раді затягнути нову позичку на будову нових шкіл, бо шкільні діти приймаються в тісних кімнатах та на коритах по школах. Є переповнення. В такім тісній приміщенні не може бути мови про добру науку. Тому треба з колючести голосувати за такою авторизацією затягнути позичку.

Але треба добре уважати, щоб голосувати правильно за такою виставою, так хай зложать гроші і куплять за свої власні. Всеодно на таку виставу не ашу-

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

БЕЗРОБІТТЯ В ФОРД СІТІ.

Мимо того, що в Форд Сіті, Ont. є багато фабрик, лому тут велике безробіття. Автомобільні фабрики Форд Моторс, Девелоп Моторс і Крайслер Моторс компаній в ризиковий спосіб привели сюди багато робітників, які щільно дивились поглядом фабрики і не можуть знайти роботи.

Я спитав тут один дечай такого шукаючого за роботою, бо я також належу до армії безробітних. Рано в пішов під одну з нових заводських фабрик. На подвір'ї перед офісом вже стояла лайна в 400 до 500 робітників задовжених, а нові всі приходили з вулиці.

Всі вони покірно стояли в лайні, хоч ніхто не казав їм того робити. Вони порядку компанії добивали в той спосіб, що прогнала кілька разів робітників з під фабрики геть, що вони товпилися. Від тоді запанував вірний порядок. За пів години виштов бас. Він довго оглядав робітників, винитував, кілька разів перейшов від одного кінця лайни до другого і кінець звяз чотирьох робітників. Решті сказав: "Більше мені не треба сьогодні. Пробуйте щастя завтра, хлопці."

Вся ця тисячна маса поздала під другу фабрику. Під цією фабрикою історія та сама, тільки з тою різницею, що не казали "пробуйте щастя", а радшали писати до офісу.

Послухаючи цей мулярський порядок, всі як були, поділялись під третю фабрику. Під цією фабрикою панує повна тиша. Робітники стоять собі, як кохучі: турма, турма, однією, турма, турма, щоб загіртіти і т. ін. Компанія не каже нічого, але вона також не каже, чи буде брати робітників до праці, чи ні. Ви можете стояти під цією фабрикою цілий день, можете і зарезервувати, ніщо вам не скаже ні пі слова. Визначено часу на найманні робітників цієї компанії не має. Вона бере робітників у котрій небуль порі дня і це тримає безробітних під її фабрикою цілий день.

Таке дивне кожного дня. Безробітні-ж шукають за роботою не тільки під цими великими фабриками, але й під малими фабриками і майстернями, де працюють робітники. Більшість безробітних — це іммігранти. Найбільше між ними чеських, словацьких, польських і українських робітників. Класово вони освідомлені дуже мало. Переважною більшість з них дивиться на робітничий рух очима пропа та буржуазної преси. Вони упередили їх до того, що з ними про організацію так говорять. Останніми часами виринула між фордистськими безробітними національна ворожнеча. Подалась вона з того, що робітники однієї зі заводських національностей мали на ширшу шкалу купувати в басні та формати роботу.

Пішу цей допис з тою ціллю, що може він хоч частинно зберігати приплив безробітних до Форд Сіті, а то вони прибувають сюди десятками.

ми що дня. Цей приплив безробітних мабуть ще збільшиться, бо Крайслер Моторс Компанія кінчить тут зараз одну нову фабрику. Вона з певністю широко розтрубить це в буржуазній пресі, а й тутешні робітники розголосять про нею в приватній пресі. На ділі-ж з Крайслеровою фабрикою справа мається так: згадана компанія має свою фабрику в Віндзор, Ont. і коли вона докінчить будову нової фабрики в Форд Сіті, то робітники з віндзорської фабрики мають перейти до нової фабрики в Форд Сіті.

Безробітні, що думають іхати, до Форд Сіті шукають за роботою, хай візьмуть мої слова під увагу.

Струтинський.

ТАКІ ТО ОДНОСЕЛЬЧАНИ.

Мус Джо, Саск.

До Канади я приїхав в травні 1928 року. Хвав з надією, що знайду роботу і сам живу краще та й родині поможу. Але не так склалося, як думався. Видно, що в капіталістичному світі добра ніде немає. Канада почастивала мене безробіттям, голодом і нуждою та ще й здорово почастивала.

Скитаючись по канадських містах та фармах, я згадав, що в Канаді є багато моїх односельчан (походжу з Польської, повіт Сятини), а між ними навіть рідний вуяку. Давай, думаю, власно до вуяку, хай починат мене, як у новому краї жити треба, щоб не померти з голоду.

Приїхав я до нього на фарму і зайшовши в хату, почав розмову про край, село і односельчан. Питав він мене про ясонда, як, чи переклад новітні селани не побудували і тому подібне. Що воно, думаю, за зло, що так шурче ває у Галичині селани переставало поважно говорити, а чому-ж вуяку з таким зацікавлені мені мене про них питає?

У відповідь на питання він подав мені німецьку монеточку газету. — А українських робітничих газет ви не маєте?

— Та не маю, — говорю, — українські газети не виходять в Канаді. Витягнув я з кишені каталог Укр. Роб.-Фарм. Кінгарі в Вінніпегу, що купив на генку в товариша, поставив перед ним і питаю: — А це що, вуяку?

— Гм, книжка, — говорю, — а газет нема. — Ні, вуяку, є. Виходять в Канаді українські робітничі газети, пишуть письменники книжки, тільки ви не знаєте. Чули ви щосьебуть про тов. Ірчана?

— Слухай, — почав він, оминаючи питання, — я знаю про ці газети. Іх видають комуністи. Бережися, сину, комуністи, бо це небезпечний народ. Вони збираються наше фермерське майно ділити, родинне життя людей робити хочуть, на чуже добро вони важуть. Я тільки не хотів

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРІВ ТОВ. УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ.

Повідаються всі відділи ТУРФДіма і братні фермерські товариства в районі Альберти, що Провок ТУРФДіма вислав на організаційну обіздку т. А. Войтинця і П. Кифоруку, які відвідають в другій половині березня і першій половині квітня ц. р. слідує місцевості в Альберті в такому порядку: Тов. А. Войтинця відвідає слідує місцевості:

Редвотер, у понеділок 18. березня 7.30 вечером.

Редвей Сентер, у вівторок 19. березня 7.30 вечером.

Нортбен, в середу 20. березня 7.30 вечером.

Папан, у четвер 21. березня 7.30 вечером.

Папан, в п'ятницю 22. березня 7.30 вечером.

Смоки Лейк, в суботу 23. березня 7.30 вечером.

Смоки Лейк, в неділю 24. березня.

Норт Смоки Лейк, в понеділок 25. березня 7.30 вечером.

Норт Комап, у вівторок 26. березня 7.30 вечером.

Еванд, в середу 27. березня 7.30 вечером.

Беліс, в четвер 28. березня 7.30 веч. Ст. Пала, в п'ятницю 29. березня 7.30 вечером.

Лейк Еліза, в суботу 30. березня 7.30 вечером.

Лейк Еліза, в неділю 31. березня 2. год. по полудні.

Райф, в понеділок 1. квітня 7.30 веч. Спелен, у вівторок 2. квітня 7.30 веч. Спелен, в середу 3. квітня 7.30 веч. Давнін, в четвер 4. квітня 7.30 веч. Беліс, в п'ятницю 5. квітня 7.30 веч. Тов. П. Кифоруку відвідає слідує місцевості:

Скаро, в понеділок 18. березня 7.30 вечером.

Пено, у вівторок 19. березня 7.30 вечером.

Ленкор, в середу 20. березня 7.30 вечером.

Дешф, в четвер 21. березня 7.30 веч. Папан Гай Вей, в п'ятницю 22. березня 7.30 вечером.

Кагвін, в суботу 23. березня 7.30 вечером.

Кагвін Алдерона, в неділю 24. березня 2. год. по полудні.

Сондлен, в понеділок 25. березня 7.30 вечером.

Шандро, у вівторок 26. березня 7.30 вечером.

Дизерей, в середу 27. березня 7.30 вечером.

Вінгтон, в четвер 28. березня 7.30 вечером.

Вінгтон, в п'ятницю 29. березня 7.30 вечером.

Кейленд, в суботу 30. березня 7.30 вечером.

Ланок, в неділю 31. березня 2. год. по полудні.

Товариші фермери! Провок звертається до вас з проською, щоби Ви по прочитанні цього оголошення обирали в себе комітет, який має би зацікавитися скликанням масового віча і призначенням на віче в своїй місцевості, як рівно-ж просимо Вас дати нашому робітничо-фермерському організаторові всю можливу матеріальну і моральну поміч, за що Провок Вам щиро дякує.

За Провінційальний Виконавчий Комітет ТУРФДіма, О. Шведловський, М. Драгута, голова, секретар.

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРІВ ТОВ. УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ.

Повідаються всі відділи ТУРФДіма і братні фермерські товариства в районі Альберти, що Провок ТУРФДіма вислав на організаційну обіздку т. А. Войтинця і П. Кифоруку, які відвідають в другій половині березня і першій половині квітня ц. р. слідує місцевості в Альберті в такому порядку: Тов. А. Войтинця відвідає слідує місцевості:

Редвотер, у понеділок 18. березня 7.30 вечером.

Редвей Сентер, у вівторок 19. березня 7.30 вечером.

Нортбен, в середу 20. березня 7.30 вечером.

Папан, у четвер 21. березня 7.30 вечером.

Папан, в п'ятницю 22. березня 7.30 вечером.

Смоки Лейк, в суботу 23. березня 7.30 вечером.

Смоки Лейк, в неділю 24. березня.

Норт Смоки Лейк, в понеділок 25. березня 7.30 вечером.

Норт Комап, у вівторок 26. березня 7.30 вечером.

Еванд, в середу 27. березня 7.30 вечером.

Беліс, в четвер 28. березня 7.30 веч. Ст. Пала, в п'ятницю 29. березня 7.30 вечером.

Лейк Еліза, в суботу 30. березня 7.30 вечером.

Лейк Еліза, в неділю 31. березня 2. год. по полудні.

Райф, в понеділок 1. квітня 7.30 веч. Спелен, у вівторок 2. квітня 7.30 веч. Спелен, в середу 3. квітня 7.30 веч. Давнін, в четвер 4. квітня 7.30 веч. Беліс, в п'ятницю 5. квітня 7.30 веч. Тов. П. Кифоруку відвідає слідує місцевості:

Скаро, в понеділок 18. березня 7.30 вечером.

Пено, у вівторок 19. березня 7.30 вечером.

Ленкор, в середу 20. березня 7.30 вечером.

Дешф, в четвер 21. березня 7.30 веч. Папан Гай Вей, в п'ятницю 22. березня 7.30 вечером.

Кагвін, в суботу 23. березня 7.30 вечером.

Кагвін Алдерона, в неділю 24. березня 2. год. по полудні.

Сондлен, в понеділок 25. березня 7.30 вечером.

Шандро, у вівторок 26. березня 7.30 вечером.

Дизерей, в середу 27. березня 7.30 вечером.

Вінгтон, в четвер 28. березня 7.30 вечером.

Вінгтон, в п'ятницю 29. березня 7.30 вечером.

Кейленд, в суботу 30. березня 7.30 вечером.

Ланок, в неділю 31. березня 2. год. по полудні.

Товариші фермери! Провок звертається до вас з проською, щоби Ви по прочитанні цього оголошення обирали в себе комітет, який має би зацікавитися скликанням масового віча і призначенням на віче в своїй місцевості, як рівно-ж просимо Вас дати нашому робітничо-фермерському організаторові всю можливу матеріальну і моральну поміч, за що Провок Вам щиро дякує.

За Провінційальний Виконавчий Комітет ТУРФДіма, О. Шведловський, М. Драгута, голова, секретар.

ДР. Ф. РИБАК

ЛІКАР, ОПЕРАТОР І АКШЕР 3 догальною практикою в шпиталях Вінніпегу, Шікаго і Монреалі. Оперативні виконую в шпиталях. Адреса: — 594 SELKIRK AVE. Телефон: — 55 323. Реєстрація: — 562 ALFRED AVE. Телефон: — 54 000. WINNIPEG, MAN., CANADA

ПОВІДОМЛЕННЯ.

ТРАНСКОНА, МАН.

Старим робітничим організаціям, що згуртовані при Укр. Роб. Домі в Трансконі, відбудеться в неділю, п'ятницю 15 і суботу 16 березня 1929 р. в селі У.Р.Д. ВЕЛИЧАВИ БАЗАР. Початок базару в п'ятницю, 15 березня, в годині 7.30 вечером. Базар буде продовжуватися цілий день в суботу, 16 березня — до 12-ї години вночі. На базарі є багато варієтних річей, які буде можна надати через розігрівку або хрипачку. Початок в годині 8.30 вечером. Вступ на базар вільний для всіх.

В неділю, 17 березня, на закінченні базару, відбудеться в У.Р.Д. ВЕЛИЧАВИ КОНЦЕРТ. Початок в годині 8.30 вечером. Вступ на концерт за добровільними даними при розігрівку, так переказати день в суботу, 16 березня — до 12-ї години вночі. На базарі є багато варієтних річей, які буде можна надати через розігрівку або хрипачку. Початок в годині 8.30 вечером. Вступ на концерт вільний для всіх.

ІСТ КИДОНАН, МАН.

Оцим повідомляється українських мешканців в Іст Кидонані Елмуд, що в суботу, 16 березня, в У.Р.Д. відбудеться РОЗІГРАВКА варієтних річей. Що вже купив тикет на розігрівку, так переказати день в суботу, 16 березня — до 12-ї години вночі. На базарі є багато варієтних річей, які буде можна надати через розігрівку або хрипачку. Початок в годині 8.30 вечером. Вступ на концерт вільний для всіх.

В неділю, 17 березня, в У.Р.Д. в Іст Кидонані, старим робітничим організаціям, що згуртовані при Укр. Роб. Домі в Трансконі, відбудеться РОЗІГРАВКА варієтних річей. Що вже купив тикет на розігрівку, так переказати день в суботу, 16 березня — до 12-ї години вночі. На базарі є багато варієтних річей, які буде можна надати через розігрівку або хрипачку. Початок в годині 8.30 вечером. Вступ на концерт вільний для всіх.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ.

Повідаються всі члени відділу ТУРФДіма в Вінніпегу, що місячні збори членства згаданого відділу відбудуться в неділю, 17 березня в годині 2.30 по полудні. На програмі зборів є важні справи, тому кожний член обов'язково повинен прийти. Заряд.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

Що лише вийшов новий український співаник "Маруся" на 224 сторони, містить найкращі українські пісні. Ціна — \$1.00. Робітничий співаник "Червоного снігу, оповідання" — 25 ц. Всі ці книжечки в нас дістанете за \$1.00. Замовляйте на адресу: ROBITNICHYI SPIVANIK, Station D, Box 182, New York, N. Y.

НА ПРОДАЖ нова повна модерна, шість-кімнатова хата. Підлога дубова, "Френч" двері. Ціна \$3,900.00, або після угоди. Прощу зголошуватися під числом 749 MAGNUS AVENUE WINNIPEG, MAN.

НА ПРОДАЖ новий дім на 5 кімнат під числом 1674 Арантон стріт, у Вінніпегу. Кімнати просторі, є і купальня. Ширини лота 37X100. Шапа із "Зорова 12X16. Продам за годинку або на довгостроковий кредит. Зголошуйтеся на повну адресу. (32)

НА ПРОДАЖ 5-кімнатова сема-модерна хата в герже на кару. Хата добре викинена й близько стріт карі. Зголошуйтеся на адресу: 600 BOVD AVENUE WINNIPEG, MAN. (32)

НА ПРОДАЖ хата на Абердін вулиці, близько Мейн стріту. Ціна — \$2,500.00.

8-кімнатова, повна модерна хата на Абердін вулиці, два бльокі від Мейн стріту. Ціна — \$3,400.00.

5-кімнатова хата на Абердін вулиці, на захід від Пар стріту. Ціна — \$1,250.00.

Вповні модерна хата на Полсон вулиці, на схід від Ендрус стріту. Ціна — \$2,550.00.

Ми маємо багато інших хат на продаж в місті Вінніпегу. Прощу зголошуватися на адресу: WESTERN CANADA BUSINESS LOCATORS 520 WINNIPEG PIANO BLDG. PHONE 29 429 WINNIPEG, MAN.

ДР. И. С. ЧАЙНІВ ЛІКАР АКУШЕР І ОПЕРАТОР (В.А. М.Д.) Адреса: 349 BATHURST STREET Toronto, Ont. 259 ROYCE AVENUE Tel. LLOYDWOOD 3353 Урядові години — від 2 до 4 і від 6 до 8.

НАЙЛІПШИЙ ЛОМБЕР

В нас можна дістати всякого рода матеріал, який лише потрібний до будови. Для фермерів даємо спеціальну ціну на всім. Купувачи в нас, ви дістанете повне вдоволення і гарантію. Пишіть в своїй мові до: WINNIPEG LUMBER & FUEL CO. 362 JOHNSON AVE. — PHONE: 53 113 — WINNIPEG, MAN.

Др. В. ЧАСНИЙ ЛІКАР, АКУШЕР І ОПЕРАТОР (M.D., C.M., L.M.C.C.) з практикою в шпиталях в Монреалі і Ст. Онфес. 413 SELKIRK AVE. — Phone 55 806 — WINNIPEG (На місці Х-ра Герасюка.) Урядові вечерами.

ПЕРШОРЯДНІ УКРАЇНСЬКІ КРАВЦІ Вироблемо найкращі і з найліпших сукон урбанія й оверковти після найновіших мод і на означений час. За вдоволення ручимо. ЗАХОДІТЬ ДО НАС ОСОБИСТО, А З ПРОВІНЦІЙ ПИШИТЬ ДО: KUZUK & DEMKIU 814 MAIN STREET Cor. JARVIS AVE. WINNIPEG, MAN.

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ Робимо до міри знові оверковти, оціні планш, урбанія, сута найновішої моди з найліпшої матері і сукни по знаменній ціні. Замовляємо роботу на означений час і за вдоволення ручимо. Також чисто, працюємо в напрямленю. А. СНОМА — 567 SELKIRK AVE. — WINNIPEG, MAN.

БУДУЙТЕ ЛІГУ КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ! Патруйте організаційну обіздку Л.К.М. Товаришка М. Гилберт зараз на окіченню обіздку.

В кількох тижнях організація обіздку Ліги Комуністичної Молоді закінчиться. Коначним є, дати вську поміч організаційній обіздці Л.К.М., щоб в кількох останніх тижнях успішно заокрутані обіздку.

Сходіться на мітинги т-но Гилберт Ліги Комуністичної Молоді і партійні згуртованні відносно віддані організації. Мітинги повинні бути заздалегідь добре проголошені. Підаруйте обіздку! Так Гилберт відвідає слідує місцевості: Кемсек, Саск. — 16. березня. Портдж за Прейрі, Ман. — 17. бер. Кенора, Ont. — 21. 22. березня. Тіксінс, Ont. — 21. 22. березня. Сент Поркопайн, Ont. — 23. берез. Ексонвіл, Ont. — 24. березня. Кірланд Лейк, Ont. — 25. березня. Колбат, Ont. — 26. березня.

ВЕГРЕВИ І ОКОЛИЦЯ! Старим місцевому відділу ТУРФДіма, устроюється в неділю, 17. березня ц. р. в Укр. Фермерських Домі

ВЕЛИЧАВИ СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ з нагоди 68-их роковин смерті великого поета і борця українського працюючого народу Тараса Г. Шевченка.

В програму свята входять спів, деклямації, музика і реферат про життя і діяльність Тараса Шевченка. Проситься місцеве і доокочне громадянство взяти участь в цій святі і дати доказ своєї пошани великому борцю за права працюючого люду.

Початок в год. 8-ій вечером. ПОШУКУЮ свого брата, Дмитра Шибляка. Він має перебувати у Віндзор, Ont. Про не я доповідає з покінчаним жерв на пресфод "У.Р.Д.". Хто знає його точну адресу, або він сам, хай зголошиться. Моя адреса: BILL SYBULIAK Box 15, WINNIPEG BEACH, MAN.

НА ПРОДАЖ 6-кімнатова хата, дуже добре споряджена й герже на автомобіль. Продам таво за годинку. Зголошуйтеся під числом: 873 ALFRED AVENUE WINNIPEG, MAN. (31)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно, Вінніпег, Ман., 5 кімнат і ванна, великий "абстєрс", "фуджі" модери, добре одержана, дуже тепла, з сонячного боку вулиці. З особливих причин мушу продати в найбільшому часі. (32)

ПРОДАЮ ХАТУ під числом 727 Борос евно